

Вітер А. В.

*студентка 3-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ВИМОГИ ДО ПРОФЕСІЙНИХ АДВОКАТІВ

реформування інституту адвокатури відбулося з прийняттям верховною радою України 5 липня 2012 року Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність». Цей закон вніс багато змін, які серед інших стосуються й вимог до осіб, які хочуть займатися адвокатською діяльністю. До особистості адвоката за ст. 6 встановлюються такі вимоги:

- повна вища юридична освіта;
- володіння державною мовою;
- стаж роботи в галузі права не менше 2 років (після отримання повної вищої юридичної освіти);
- складання кваліфікаційного іспиту;
- проходження стажування (крім випадків встановлених ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»);
- складання присяги адвоката України;
- наявність свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.

Нововведенням є вимога про проходження обов'язкового стажування перед отриманням свідоцтва про право займатися адвокатською діяльністю. Таке стажування є перевіркою готовності особи, що вже склала кваліфікаційний іспит, самостійно здійснювати адвокатську діяльність. Стажуватися майбутній адвокат буде протягом 6 місяців під керівництвом адвоката за направленням ради адвокатів регіону. Керівником стажування може бути адвокат з не менш ніж 5-літнім досвідом роботи. Від проходження стажування звільнятимуть тих, хто на день звернення із заявою про допуск до кваліфікаційного іспиту мав стаж роботи помічником адвоката не менше одного року за останні два роки. За результатами стажування керівник має скласти звіт і направити його на розгляд ради адвокатів регіону. Пройти стажування можна протягом трьох років після успішного складання кваліфікаційного іспиту, саме стільки діє свідоцтво про проходження кваліфікаційного іспиту.

адвокатом не може бути особа, яка:

- має непогашену чи незняту в установленому законом порядку судимість за вчинення тяжкого, особливо тяжкого злочину, а також злочину середньої тяжкості, за який призначено покарання у виді позбавлення волі;

- визнана судом недієздатною чи обмежено дієздатною;
- позбавлена права на заняття адвокатською діяльністю, – протягом двох років з дня прийняття рішення про припинення права на заняття адвокатською діяльністю;

- звільнена з посади судді, прокурора, слідчого, нотаріуса, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування за порушення присяги, вчинення корупційного правопорушення, – протягом трьох років з дня такого звільнення.

Право займися адвокатською діяльністю зберігається за особами, які одержали таке право до набрання чинності ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» свідоцтва про право займатися адвокатською діяльністю та посвідчення адвоката України, видані до набуття сили цього Закону, є чинними і не підлягають обміну або заміні.

Законом сформульовані вимоги щодо неумісності адвокатської діяльності з деякими іншими видами діяльності. так, несумісною з діяльністю адвоката є:

- робота на посадах, передбачених п. 1 ч. 1 ст. 4 ЗУ «Про заходи щодо попередження і протидії корупції» (йдеться про держслужбовців і посадових осіб органів місцевого самоврядування, тобто, приміром, народний депутат не зможе займатися адвокатською діяльністю);

- військова або альтернативна (невійськова) служба;
- нотаріальна діяльність;
- судово-експертна діяльність.

у разі виникнення таких обставин адвокат у триденний термін від дня їх виникнення має подати до ради адвокатів свого регіону заяву про припинення адвокатської діяльності.

адвокати, які на день набрання чинності Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», обіймали посади або здійснювали діяльність, несумісну з діяльністю адвоката протягом 90 днів з дня набуття сили чинності цього Закону, повинні були письмово повідомити кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури за місцем отримання свідоцтва про існування обставин несумісності.